

Gulden Spoor voor Culturele Uitstraling aan Will Tura in stadhuis Gent op 29 juni 2019

Geachte burgemeester, schepenen, gemeenteraadsleden, familie, dames en heren

Een paar weken geleden waren we voor 4 dagen in Kopenhagen. Een stad, burgemeester, die zich net als Gent uitstekend leent om te voet of per fiets te verkennen. Voor de geïnteresseerden: we logeerden er in een designhotel aan het haventje Nyhavn. 's Morgens zagen we tot onze verrassing op het ontbijtbuffet de vlag van Denemarken prijken met daarbij een kaartje waarop dit stond: "De vlag van Denemarken is de oudste staatsvlag ter wereld en dateert al van 1219." Je zag dat mede-ontbijtgasten daardoor reflecteerden over de vlag van hun land. Dat deden wij ook. Toegegeven, de leeuwenvlag van Vlaanderen werd pas officieel aangenomen als vlag van de Raad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap in 1973 en later, in 1985, als vlag van de Vlaamse Gemeenschap. Maar: de oudst bekende voorstelling van de Vlaamse leeuw gaat wel terug op het ruiterschild van de Vlaamse graaf Filips van den Elzas (wiens standbeeld terug te vinden is hier aan de gevel aan de Botermarkt) in de 12de eeuw en dat is lang voor de Deense staatsvlag ontstond. (In 1180 liet graaf Filips trouwens het Gravensteen optrekken als verblijfplaats voor het grafelijk geslacht.) Deze informatie vindt u op onze website van Vlaanderen Feest! naast onze doelstellingen die ik graag heel kort toelicht bij deze plechtige en feestelijke opening van Vlaanderen Feest! vandaag: "Vlaanderen Feest! brengt voor het Feest van de Vlaamse Gemeenschap elk jaar een 11-daagse op gang met eigentijdse activiteiten voor een breed publiek. Wij reserveren daarvoor al sinds 1996 met onze 11-Daagse Vlaanderen-Europa feestcheques voor lokale initiatieven in buurten en verenigingen. Tussen 1 en 11 juli vinden er ook in 90% van de Vlaamse gemeenten en steden in Vlaanderen feestelijkheden plaats in het kader van onze Vlaamse Feestdag. We hebben met onze Beweging Vlaanderen-Europa intussen ook een paar klassiekers tijdens de 11-daagse Vlaanderen Feest! zoals de uitreiking van de Orde van de Vlaamse Leeuw dit jaar aan Bart Maddens op 5 juli in Aalst en de uitreiking van een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling aan Vic Swerts, CEO van Soudal, op 11 juli in Antwerpen met aansluitend op de Antwerpse Grote Markt ons Vlaanderen Feest-concert dat live uitgezonden wordt door de VRT.

1

Onze campagne wil er zo de reflectie aanscherpen over verleden, heden en toekomst van Vlaanderen en om bewuster Vlaming-zijn stimuleren. Maar: we willen vooral samenhang en samenhang binnen de Vlaamse samenleving versterken.

Nederlandstalige muziek is hét middel bij uitstek om dat uit te drukken: het verbindt ons, het heeft Vlamingen mee geëmancipeerd en onze Vlaamse cultuur is er mee door ontwikkeld maar ik moet de mooie en relevante woorden van de burgemeester niet herhalen. Feit is dat steeds meer artiesten een Nederlandstalig album durven op te nemen, ook al vinden velen het een moeilijke taal om in te zingen. "Ineens beginnen andere artiesten te denken: moeten wij niet ook een Nederlandstalig album of een single maken?" stelt radio-dj Arens. Het probleem is blijkbaar dat muzikanten zich vaak kwetsbaarder voelen als ze in het Nederlands schrijven en zingen. "Als je je liedje niet goed schrijft, wordt het al snel een Sinterklaasrijmpje", voegde Bart Arens eraan hij.

Deze opening van de 11-daagse Vlaanderen Feest! in de hoofdstad van Vlaanderen is daarom ook een oproep voor een mentaliteitsverandering bij de luisteraars en de muzieksamenstellers - vooral bij onze openbare omroep - zodat Vlaamse, Nederlandstalige muziek in al haar genres aanvaard

wordt, gepromoot wordt en zonder gêne gespeeld kan worden op radio en tv. Het gaat over een economische sector die in stand gehouden moet worden, "al is het maar omdat tienduizenden gezinnen rechtstreeks of onrechtstreeks hun broodwinning halen uit Vlaamse muziek", dixit Luc Appermont. Ik voeg hier graag een oproep aan de federale onderhandelaars aan toe om iets te doen aan de boycot van de Nederlandstalige muziek, ook die van Will Tura dus, door de Franstalige zender RTBF, toch de spreekbuis van het Waalse landsgedeelte van dit land die niet eens een confederaal dan wel een separatistisch beleid voert. De argumenten die ze aanhalen, zijn afwisselend aanmatigend en beledigend. Het resultaat van dit bewust ontkennen van de Nederlandstalige muziek is groot want andere Franstalige zenders volgen dit voorbeeld. Franstaligen krijgen zo de indruk dat het Nederlands geen taal is om in te zingen of geen taal is die de moeite waard is om te leren. Tergend en ergerlijk tegelijk.

Deze opening van Vlaanderen Feest! in de mooiste historische zaal en het mooiste stadhuis van ons land is bovendien de gedroomde gelegenheid om het belang en de schoonheid van het Nederlandstalige liedjesrepertoire te bezingen door Arthur Blanckaert, beter bekend als Will Tura, de "keizer van het Vlaamse lied", in de spreekwoordelijke bloemen te zetten en op te nemen in onze rij van prestigieuze Gulden Sporendragers, samen met onder meer Jan Verheyen, Chris Lomme, Louis Verbeeck, Connie Neefs en Gwij Mandelinck.

Dit is niet de eerste onderscheiding die de zanger, componist, performer, ondernemer, vader, echtgenoot, broer, schoonzoon, collega en werkgever krijgt. Ik noem er maar slechts een paar:

- ✓ In 1995 werd hij benoemd als "Cultureel Ambassadeur van Vlaanderen"
- ✓ en won hij voor de derde opeenvolgende keer de populariteitspoll "Het Gouden Oog" voor de categorie "Beste Zanger".
- ✓ In 2000 kreeg hij in Cannes de Trofee voor de best verkopende platenartiest in België
- ✓ Zijn nummer "Ik mis je zo" won in 2007 de wedstrijd "Zo is er maar één" op één, meteen ook een link naar Vlaanderen Feest ! want wij hebben vanaf het begin met de VRT aan deze concertenreeks meegewerkt.
- ✓ In 2008 kreeg hij de Gouden erepenning van het Vlaams Parlement voor het genre lichte Vlaamse muziek toegewezen.
- ✓ In 2016 kreeg hij tijdens de MIA's de Life Time Achievement Award voor zijn unieke loopbaan
- ✓ en nog in 2016 was hij de eerste die de eretitel "Brussels ketje" van de stad Brussel kreeg. Een Veurenaar nog wel maar een die naar Brussel verhuisd was uit liefde voor zijn vrouw - gisteren jarig trouwens - die hij ontmoet had op een privé-feestje van zijn vaste producer Jean Klüger.

Deze bewierokingen verantwoorden eigenlijk al op zich waarom een Gulden Spoor vanzelfsprekend is. Wat kan ik in deze laudatio daar nog aan toevoegen? Vooral omdat dochter Sandy Blanckaert al in 2009 een mooie biografie schreef die illustreert dat haar vader een rasartiest is die leeft voor 2 passies: de muziek en zijn gezin. En er is de film "Will Tura, hoop doet leven" die in 2018 in de filmzalen een beeld van Will Tura schetst als onvermoeibare werker die langzaam maar zeker naar de top is geklommen. Een film van de 'keizer van het Vlaamse lied' die nochtans erg gesteld is op zijn privacy, maar waarin hij voor het eerst zijn parcours toont. Eén met vallen en opstaan. De titel van de film is het credo van zijn jongste broer, overleden in 1989, waarvan Will zijn levensmotto maakte: "hoop doet leven".

Elke hit is een trede op de ladder geweest. Na zijn eerste hit '*Eenzaam zonder Jou*' in 1962 volgden onder meer '*Vlaanderen mijn Land*', '*Arme Joe*', '*Het kan niet zijn*', '*Ik mis je zo*' en '*Alleen gaan*'. Hij zingt in verschillende stijlen: Sinatra-achtige liedjes, chansons, gospels, rap. Zo verraste hij iedereen in 1992 met zijn rapnummer '*Mao Vent Toch*'. Hij bracht meer dan honderd platen uit, was de eerste Vlaamse artiest die in 1974 Vorst Nationaal liet vollopen, meer dan 10.000 optredens staan op zijn

actief en een aantal liedjes kreeg **internationale uitstraling** dank zij onder andere Caterina Valente, Malcolm Roberts en The Four Aces.

Er is al zoveel gezegd, geschreven, getoond over onze gelauwerde: het is schier onmogelijk om hem in dit veel te beperkte tijds kader recht te doen. Zelf nog kunnen terugkijken op een film, een kijkboek en een biografie over je eigen leven: het is héél weinig mensen gegund. Het illustreert ook meteen waarom dit Gulden Spoor voor Culturele Uitstraling zo terecht hier in Gent gegeven wordt.

Iederéén weet intussen dat het al heel vroeg duidelijk was dat Will voor een muzikale carrière in de wieg gelegd was en dat 'Tuurke Blanckaert de jodelende cowboy' pas negen was wanneer Walter Richard hem voor een optreden in de 'Cinema Eldorado' boekte. Dat hij dan al mondharmónica speelde en kort nadien ook accordeon, drums en piano. Dat hij pas 15 is wanneer hij een job krijgt bij Freddy's Dansorkest, als ... gitarist met een gitaar waarvoor vader Blanckaert overuren had moeten doen om de gitaar te kunnen kopen. Of dat hij in 1957 een platencontract tekende bij de grootste Belgische uitgever van het ogenblik, Jacques Klüger, die hem stimuleerde om eigen liedjes te componeren. Dat hij in 1958 op zijn 18de verjaardag voor de eerste keer solo optrad onder de naam WILL TURA. Dat het Walter Richard was die de naam "Will" bedacht omdat dit Amerikaans klinkt en in die tijd alles wat van Amerika kwam, heilig was. ('t Kan verkeeren, zei Bredero.) En Tura komt natuurlijk van Tuur.

Iederéén weet intussen ook dat hij in de vakantie van 1962 een melodie op een bierviltje schreef en dat de Vlaamse tekstschrijfster Ké Riema er een tekst bijzette met als resultaat dat Will zijn eerste hit met "*Eenzaam zonder jou*" scoorde. Dat 30 jaar later een opiniepeiling in een krant dit lied als grootste Vlaamse hit aller tijden bestempelde. Dat sindsdien élke single die Tura uitbracht, en dat zijn er twee à drie per jaar, een nummer 1-hit werd zodat je zou kunnen stellen dat Tura meer dan 10 jaar onafgebroken nummer één heeft gestaan. Iederéén weet intussen dat hij zelf het gros van zijn liedjes componeerde en dat die heel veel jaren van tekst werden voorzien door Nelly Byl met wie hij lang en vruchtbaar samenwerkte. Dat Tura baanbrekend werk in Vlaanderen verrichte door het optimaal benutten van nieuwe technieken, door een zoektocht via synthesizers naar klanken en muzikale effecten, kortom door zijn inventiviteit. Dat hij naar Engeland kon gaan omdat ze daar een ster van hem wilden maken maar dat hij liever met zijn 2 voeten op de grond bleef staan, zijn West-Vlaamse roots getrouw die ook zijn "taai volhouden", beroepsernst en noeste werklust verklaren. Dat hij in 2016 samen met de bijzonder getalenteerde Steve Willaert, een van de belangrijkste personen in zijn leven en zijn rechterarm op muzikaal vlak, de muziek componeerde voor de spektakelmusical "14-18". Dat dit niet zijn eerste musical is want dat hij in de jaren '70-80 samen met Steve Willaert voor het Mechels miniatuurtheater het passiespel 'De zoon van de schrijnwerker' componeerde en dat de liedjesteksten van niemand minder dan Ernst van Altena zijn. En dat dit passiespel gespeeld werd in de Predikherenkerk.

Dat hij van geen ophouden weet want dat hij op onze Vlaamse feestdag, op 11 juli dus, in de AB in Brussel na 60 jaar onafgebroken toeren door Vlaanderen een uitzonderlijk concert i.s.m. de gerenommeerde Brussels Philharmonic geeft. Dat voor deze speciale gelegenheid Tura's vaste band aangevuld wordt met een 57-koppig symfonisch orkest. Dat we dus mogen uitkijken naar een unieke uitvoering van alle bekende hits van de keizer van het Vlaamse lied uit zijn rijkgevulde carrière die meer dan een halve eeuw omspannt.

Iedereen weet dit gewoon. Ik ga dat hier allemaal niet herhalen. Ik wil hier liever nog een bloemlezing geven uit een aantal getuigenissen die ik optekende uit de mond van goede vrienden van onze toekomstige Sporendrager nadat ik hen de vraag stelde wat Will Tura zo uniek maakt.

Wij werken in het kader van de door de VRT uitgezonden concerten *Zo is er maar één*, later *Vlaanderen Muziekland* en nu *Vlaanderen Feest*, al jarenlang vruchtbaar samen met Henk Vermeulen van Live Entertainment. Hij vertelde mij vol vuur over een concert een tiental jaar geleden van Will Tura in de Ethias-arena in Hasselt. Het had toen erg gesneeuwd en hij vreesde dat er daardoor

minder volk zou zijn. Niets was minder waar. Zonder overdrijving: er zaten toen tienduizenden mensen in de volle zaal en hij heeft toen een uur langer gezongen omdat hij er zo van genoot, zijn vak zo graag doet en omdat je fans nu eenmaal in de watten hoort te leggen.

Andere bronnen - Ricky en André om hun naam niet te noemen - vertelden mij dit:

"Will stelt geen eisen want hij heeft geen kapsones. Het belangrijkste voor hem zijn het podium en zijn muziek. Eten zal hij zelden op voorhand doen. Hij heeft wel altijd een thermos mee met speciale thee thuis door zijn vrouw volgens een geheim recept gemaakt, puur voor zijn stem en voor zijn gezondheid. Ook tijdens de sound check - die heilig is voor hem - drinkt hij zijn thee. De geur van die thee is voor ons heel herkenbaar.

Wat voor hem wel essentieel is, is een goed proper mooi uitziend podium en op technisch vlak een perfecte belichting. Zijn broer Staf is gestart met een volgspot te gebruiken in de tijd dat de lichten in de zaal nog bleven branden. Zijn broer schafte dit af: het licht moet uit en enkel de volgspot mag. Dit is sindsdien altijd zo gebleven.

Vroeger controleerde Will eerst nauwgezet in alle zalen welk soort concert het moest zijn: was het meer een bal of was het een echt concert, hij paste met de grootste zorg en aandacht zijn muziek aan. Nog altijd trouwens: het concert in de AB op 11 juli was in 4 uur uitverkocht maar Will Tura blijft met de bindteksten en nummerkeuzes bezig. Hij heeft ze intussen al 3 of 4 keer veranderd, heb ik mij laten vertellen.

Will is bovendien altijd zeer correct met iedereen, zowel in zaken doen als op menselijk vlak. Hij komt alle afspraken en beloftes perfect na en staat altijd met zijn 2 voeten op de grond. Hij is ook altijd zeer gewoon gebleven. Dit zijn zeer typerende kenmerken die je vandaag nog maar zelden ziet.

Als een echte bevlogen topsporter drinkt hij al vanaf begin juni geen cola of koffie meer, vermijdt hij airconditioning uit vrees voor een verkoudheid en leeft hij puur en gedisciplineerd. Het enige wat hij na afloop durft drinken, is een Duvelke maar dat mag niet uit de ijskast komen. Iemand van de entourage had op de duur zo'n Duvelke mee. Alles voor de muziek en de verbondenheid met zijn fans."

Geachte aanwezigen

Het is precies die verbondenheid zoeken en koesteren die onze laureaat deelt met onze vzw 11-daagse Vlaanderen Feest!, met dank aan zijn Nederlandstalige 'oorwurmen' en de vaststelling dat toch heel wat van zijn liedjes over Vlaanderen en zijn Vlaming zijn gaan zoals *'t Is zo goed in Vlaanderen* en *Omdat ik Vlaming ben* waaruit u zeker deze regels zo kan meezingen:

*Waarom voel ik mij gekrenkt
Als men Vlaanderen miskent
Waarom ben ik zo tevreden
Als m'n landje wordt geprezen
't Antwoord vind ik diep in mij*

*Omdat ik Vlaming ben
Omdat ik Vlaming ben
En ik m'n land bemin
Met hart en ziel*

En het is u zeker niet ontgaan dat ons Vlaanderen Feest!-lied dat jaarlijks in onze opdracht wordt geschreven en gefinancierd dit jaar een eigentijdse bewerking is van "*Vlaanderen m'n land*" van Will

Tura maar gezongen door de jongeren van de populaire Ketnetserie *#Like Me*. En er is ook nog de link met Ann en Bart Claes van JBC-mode, onze laureaten voor een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling vorig jaar die een lijn met *#Likeme*-kledij uitbrachten.

Voor ik Will Tura uitnodig voor de spooruitreiking, wil ik u, burgemeester hartelijk danken voor de gastvrijheid in deze unieke, prachtige en voor Vlaanderen historisch belangrijke Pacificatiezaal, en u allen, dames en heren, wil ik voor heel binnenkort alvast een prettige Vlaamse feestdag toewensen.

Onthoud het: de feestdag van de Vlaamse samenhang.

Mijn feestdag, úw feestdag... ónze feestdag.

An De Moor
Voorzitter 11-daagse Vlaanderen Feest! en Voorzitter vzw Beweging Vlaanderen-Europa
an.demoor@outlook.com
GSM 0475 62 00 98